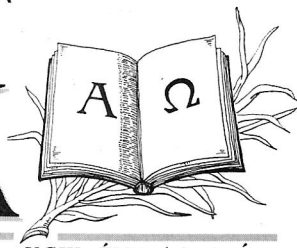

Békehírnök

1999. NOVEMBER 14.

ALAPÍTÁSI ÉV: 1895

XCIII. ÉVF. 46. SZÁM.

A Szentírás központi üzenete arról szól, hogy Isten nem halálra, hanem életre teremtett bennünket. Amikor az Úr Jézus a szadduceusokkal vitatkozott a feltámadásról, határozottan kijelentette, hogy Ábrahám, Izsák, Jákób ma is élnek, mert Isten, aki Ábrahám Istene, Izsák Istene és Jákób Istene, nem holtak Istene (Lk 20:37–38). Az Ószövetség is egyértelműen feltárja olvasói előtt a túlvilági lét valóságát, azaz az élet utáni élet tényét. Salamon, Izrael nagy királya, a földi élet minden lehetséges örömébe belekóstol, és végül kiábrándultan mondja, hogy ez is hiábavaló a nap alatt! Nincs és nem lehet értelme a földi életnek a mennyei élet, az örök élet reménye nélkül!

Néhány héttel ez előtt emlékeztünk a reformáció nagy eseményeire. Gyülekezeteinkben igyekeztünk föltární azokat az értékeket, melyeket még ma is jelent számunkra több mint négyszáz éves távlatából. Érdeemes figyelmünket arra összpontosítani, ami kiobbantotta elsőprő erővel a nagy változást. *Luther Márton* sokáig tudott hallgatni, és folytatott vitákat, küzdött önmagában, de felháborodását nem tudta tovább visszafolytani, amikor az akkori egyház képviselője pénzért árulta a bűnbocsánatot és az örök életet. És voltak sokan, akik fizettek!

A mai embert is izgatja a halál utáni lét kérdése. Sokan vannak, akik azt mondják: meghalunk és odavagyunk. Igazából azonban senki nem tud ebbe belenyugodni, mert szeretné a világ is remélni, hogy talán lehet folytatni azt, amit itt a földön elkezdünk.

Az Úr Jézus Krisztus egész földi szolgálata alatt azzal a reménységgel táplálta követőit, hogy Ő örök életet ad, és tőle soha senkinek nem kell végleg elválnia. „*És ha majd elmentem, és helyet készítettem nektek, ismét eljövök,*

és magam mellé veszek titeket, hogy ahol én vagyok, ott legyetek ti is” (Jn 14:3). Nincs ok a kétségbeesésre, a kiábrándultságra azoknak, akik Jézus hitéből valók. Míg más vallások okoskodásokra, tanokra, filozófiákra épülnek, addig a Biblia vallása üdvösségtörténelemről szól. Vagyis emberi életünk történelmének csak egy része az, amit itt a földön töltünk. Pál óvja a thesszalonikai testvéreket attól a tudatlanságtól, mely ma is sokakat vigasztalhatatlanná tesz: „*Nem szeretnénk, testvéreink, ha tudatlanok lennétek az elhunytak felől, és szomorkodnátok, mint a többiek, akiknek nincs reménységük*” (1Thessz 4:13).

Az örök életben, az üdvösségben való hit kérdése döntő kérdés. A sátán és hívei igyekeznek úgy feltüntetni ezt, mint ami nézőpont, esetleg felfogás kérdése csupán. Így találkozhatunk olykor magukat keresztyénnek valló emberekkel, akik nyíltan ki is mondják, hogy ők nem hisznek az örök életben. Sok évvel ezelőtt döbbsentett meg engem egy ilyen beszél-

getés. Nem akartam hinni a fülemnek: létezik olyan Bibliát kicsit is ismerő ember, aki elutasítja az örökkévalóság tényét? Nem olvasta talán az apostol tanítását? Létezhet olyan, hogy valaki templomba jár és erről még nem hallott? Lehetetlen! „*Ha pedig Krisztusról azt hirdetjük, hogy feltámadt a halottak közül, hogyan mondhatják közületek némelyek, hogy nincs halottak feltámadása? Hiszen ha nincs a halottak feltámadása, akkor Krisztus sem támadt fel. Ha pedig Krisztus nem támadt fel, akkor hiábavaló a mi igehirdetésünk, de hiábavaló a ti hitetek is*” (1Kor 15:12–14). Egész keresztyén hívő életünk alapjaiban rendül meg és omlik össze az örökkévalóságban való hit nélkül. Teljesen értelmetlenné válik az olyan vallásos élet, melyből ez a lényeg hiányzik!

(folytatás a 362. oldalon)

Fegyverletétel

*Többé nem vitatkozom Veled.**Megcsókolom az ostort**S megsimogatom szigorú kezed.**Többé nem vitatkozom Veled.**Ha fáj is, hogy úgy megaláztál,**Megadom magam csöndben.**Tudom: üdvösségemre vigyáztál.**Ha fáj is, hogy úgy megaláztál.**Tudom: Te vagy egyedül az Úr!**Feléd botorkálok én,**S hegedűmön Néked sír már a húr.**Tudom: Te vagy egyedül az Úr!**Tudom: találkozom majd Veled!**Fény ragyogja be utunk,**S rossz szolgálodat többé nem vered.**Tudom: találkozom majd Veled!*

Dóka Zoltán

Elnöki tájékoztató ♦ Elnöki tájékoztató ♦ Elnöki tájékoztató ♦ Elnöki tájékoztató ♦ Elnöki tájékoztató

Évfordulók, kegyeletes megemlékezések, hálaadás

Október mind a magyar történelem, mind a keresztyénség szempontjából kiemelkedő, jubileumi ünnepekben bővelkedő hónap. Visszalapozva naptáramban különösen is igaz ez a megállapítás 1999 októberére. Ekkor gyülekezeteinkben még tart a hálaadó napok sorozata. Ez igen jó alkalmat

a másikon öt fiú (testvérek), amint fúvós hangszereikkel szolgálnak. Manapság már az is ritka, hogy egy családban ennyi gyermek legyen (hatan vannak testvérek), az meg különösen, hogy mindnyájan zenéljenek!

Beszámoltunk már az október 11–14-ig Balatonföldváron tartott lel-

nem várjuk Ot. Nem rajongó, hanem józan, munkás Krisztus-váró hívőknek kell lennünk.

Ugyanezen a napon alkalmam volt arra, hogy megnézzek két, összesen 30 hektár területű halastavat, és egy 34 hektár területű szántót, amelyet a tulajdonos följánlott egyházunknak missziós célra. Úgy reméljük, hogy hamarosan arról is beszámolhatunk, hogy milyen missziómunka kezdődik ezen a területen. Addig is imádkozunk azért, hogy az Úr segítsen jól használni a „nyitott ajtót”, amelyet nekünk is adott!

És most – inkább a témákhoz, mint a dátumokhoz kötötten – szeretnék néhány szót szólni az évfordulókról, a kegyeletes megemlékezésekről.

Október 6-án a nemzettel együtt emlékeztünk kegyelettel a 150 évvel ezelőtti eseményekre, amikor is Pesten – a császári haditörvényszék ítélete alapján – kivégezték gróf Batthyány Lajos miniszterelnököt, Aradon pedig a honvédsereg 12 tábornokát és egy ezredesét. 150 év hosszú idő. Emlékük mégis él, és vértanú haláluk kései évtizedekben, máig gyümölcsözik.

Október 23-án ugyanígy emlékeztünk (többek között a Bazilikában ökumenikus istentiszteleten) az '56-os áldozatokra, mártírokra és hősök-re. Még köztünk élnek – baptista hitestvéreink is –, akiket a forradalom szabadított ki a zsarnokság börtöneiből...

Hálaadónap
Veresegyházán.
Az énekkart
Huszár Béla
testvér vezeti

jelent a körzeti, sőt az azon túli gyülekezeti találkozókra. Magam is részt vettem két hálaadó napon. Az egyikről (Pilis, október 3.) már közölt beszámolót a Békehírnök, mint ahogy az ócsai Felüdülés Szabadidő Park alapkövetéléről is (október 2.). Beszámoltunk a Kiskőrösi Szeretetház új lakószárnyának átadásáról (október 4.) ugyanúgy, mint a dunavecsei gyülekezetplántáló-kirendelés ünnepi alkalmaról (október 9.).

Hadd szóljak azonban – kissé részletesebben a veresegyházi hálaadónapról, amelyet október 10-én tartottak. Ez azért fontos, mert egyben a gyülekezet fennállásának 50. évfordulója is volt. Az imaház zsúfolásig megtelt. Néhány évvel ezelőtt nem kevesen hagyták el a gyülekezetet „mutatósságból” és „divatosabb” közösség kedvéért. Az Úr azonban ennek ellenére – vagy talán éppen ezért – egymás után adta a friss megtérőket, és növelte az üdvözlőkkel a gyülekezetet. Jó volt együttlenni a sok gyerek és fiatal között az idős testvérekkel is, akik a háború után hozzáférhető építőanyagokból annak idején szerény imaházat építettek.

Nagy öröm, hogy a fejlődő gyülekezet már készül az új imaház építésére. Ennek érdekében megvásárolták a szomszéd telket. A régi sérült, kicsi és korszerűtlen imaház helyén parkoló lesz. Két képpel is szeretném illusztrálni a gyülekezet ünnepét. Az egyik az énekkar látható,

kipásztor-értekezletről. Újra és újra megállapítjuk, hogy többször kellene találkozunk és hosszabb időre, hisz valóságos közösség nem képzelhető el gyakori találkozás, eszmecsere, imaközösség nélkül. Balatonföldvár – különösen, ha fölépülhet az új kápolna is – kiváló lehetőséget kínál erre.

Október 17-én a Benczúr utcában folytattuk a Jelenések könyvének tanulmányozását. A havonta megtartott

Fúvós ötös.
A Csapó fiúk
szolgálatát

találkozó nem ütközik gyülekezeti alkalmakkal, és lehetőséget kínál arra, hogy alaposabban elmélyedjünk az Igében. Két nagy hibát követhetünk el manapság, s mindkettő végzetes. Az egyik, ha „világvége-hangulatot” kel-tünk és időpontokhoz próbáljuk igazítani az Úr visszajövetelét, a másik, ha

Október 30–31-én a „Don-kanyarból” hazahozott ismeretlen magyar katona gyászszertartását szemlélve föl-szakadtak a régi sebek, hisz alig van olyan baptista család, akinek ne maradt volna egy vagy több tagja is az orosz fronton, tömegsírban, eltűntnek nyilvánítva. Végre megtörtént az, ami

A selypi gyülekezet 75 éves jubileumi ünnepélye

Ez év szeptember 12-én még az imaház környékén lakók is észrevették, hogy a baptisták valami nagy alkalomra készültek Selypen.

Valóban rendkívüli ünnepnek számít egy gyülekezet életében, amikor 75 éves múltra tekinthet vissza. Csak a hála hangján lehet bármit is szólni és Istent dicsőíteni.

A Lélek szele kezdett fújni Selypen 1925-ben, amikor Hévízyörkről Szádeczki József és felesége átköltöztek Selyp-Lőrincbe.

Mennél inkább érték testvéreinket támadások – főleg az akkori nagyegyház részéről –, annál nagyobb erővel és eredménnyel végezték missziós munkájukat. Szádeczki testvér a falu cipésze lett, felesége pedig az asszonyok bábája volt. 1924-ben, amettől számítjuk a gyülekezet megalakulását, már komoly bibliázgató csoport élt Selypen. Az 1926-os Békehírnök júniusi számában olvashatjuk, hogy 16-an kérték felvételüket a gyülekezetbe, akik közül 14-et be is merített Szabó András lelkipásztor a Zagyába.

A kezdeti években Szabó András és Molnár József lelkipásztorok tevékenykedtek, akiknek plántáló és evangélizáló szolgálatuk révén gyorsan gyarapodott a kis gyülekezet létszámban és erőben egyaránt. Bekapcsolódott e misszióba Juhász János testvér is, aki Szadáról járt át Selypre. A kartali és hévízyörki zenekar aktívan működött. A környező falvakat bejárták, ahol nagy lelkesedéssel fogadták zenészeinket.

Selyp a hévízyörki körzethez csatlakozva még nagyobb erőre kapott. 1949-től Kovács László testvér végezte lelkipásztori szolgálatát – kisebb-nagyobb megszakításokkal – 1977-ig. Majd Szegedi Ferenc, Nyári István és Nagy Zsigmond testvérek végezték a lelkipásztori szolgálatot átmeneti jelleggel. Katona László testvér volt az, aki Kovács László testvér után meghívott és teljes körű lelkipásztori szolgálatot végzett 1980-tól (lelkipásztorrá történt felavatásától) 1984-ig. Ekkor ismét új lelkipásztort kapott a selypi gyülekezet Szlepák Lajos testvér személyében. Testvérünk azóta is végzi szolgálatát, immár 15 esztendeje. A lelkipásztor bizonyágtétele röviden így foglalható össze e kis nyájjal kapcsolatosan: A selypi testvérek mentalitása jó irányú buzgóságot igazol. Az a vágy él bennük, hogy többre jussanak. Ha létszámban ez nem is úgy sikerül, ahogyan szeretnék, de belső lelki fejlődésükön ez látható.

A jubileumi istentiszteleten a délelőtti szolgálatot Kovács László testvér végezte, a délutáni együttlét során Gerzsényi

Sándor ny. lelkipásztor (Orgovány) szölte Isten igéjét.

Délelőtt a lucfalvai énekesek szolgáltak a jubilálók örömeire és Isten dicsőítésére. Délután megjelentek a szomszédos körzetek lelkipásztorai is, akik egy-egy igeversszel köszöntötték az ünneplő gyülekezetet.

Nagy Zsigmond testvér mint a gyülekezet korábbi lelkipásztora is üdvözölte a jelenlévőket, és emlékezett. Kovács Lászlóné (Debóra) testvér is jó érzéssel emlékezett vissza a régmúlt idők missziós élményeire. Katona László testvér levél útján fejezte ki jókívánságait, és néhány emlékező sorban idézte fel a múltat.

A délutáni alkalmon a kartali énekkar szolgált Szlepák Emőke vezetésével.

A helyi lelkipásztor, Szlepák Lajos testvér Emlékirata segítette emlékezni és hálára buzdulni a jubilálókat. Ez emlékiratot a helyi megbízott testvér olvasta fel.

Nincs fontosabb vágya és célja a selypi testvériségnek, mint hogy az az Úr, aki eddig vezette és tartotta őket kegyelmében, a jövőben is éreztesse velük áldó és őrző szeretetét.

„Állíts magadnak jelzőoszlopokat, rakj le útjelzőket, ügyelj az országútra, az útra, amelyen elmentél!” (Jer 31:21)

Sz. L.

Hirdetés

■ Tájékoztatjuk katonai szolgálat előtt álló fiataljainkat, hogy a Magyarországi Baptista Egyház és a Baptista Teológiai Akadémia 2000 januárjától polgári szolgálatra jelentkezőket tud fogadni.

Jelentkezni a 06/30/2102-956-os telefonszámon lehet.

■ **Hőszigetelt** ablakok, ajtók gyártása. Cím: Feik Gábor, 7355 Nagymányok, Malom u. 13. T.: 74/458-841, mobil: 06-30/622-49-480.

■ Tahiban **tégla** ház sürgősen eladó. 46 m²-es (tetőtér beépíthető) 4010 m²-es telekkel, 9.000.000, Ft-ért. 1000 m²-es házzal, 4.000.000,- Ft-ért. Villany, víz ingatlanon belül. Gáz, telefonvezeték telekhatárban. T.: 291-37-82, Papp József.

■ **Keresztyén könyvvásár** 1999. december 3-4-én, pénteken 10-18 és szombaton 9-15 óráig a református teológia dísztermében (Bp. IX. ker., Ráday u. 28.). Számos kiadó bemutatott és vásárt tart kiadványaiból. Szervező: Keresztyén Ismeretterjesztő Alapítvány (1133 Bp., Esztergomi út 14. T./Fax: 350-7201). Szeretettel várunk mindenkit!

csekély vigasz, de legalább tisztességes „befejezés” egy áldozatul dobott magyar hadsereg mártírjai tekintetében. Emlékeztetőül néhány adat: 1943. január 12-én indítottak támadást a szovjetek a magyarok ellen. 1943. január 1-jén a 2. hadsereg létszáma a Don-kanyarban 194.334 fő volt, március 1-jén 106.818 fő. A hiány 93.516 fő, és ehhez még hozzájön a több mint 28.000 sebesült közül meghaltak, a munkaszolgálat során elpusztultak, és a fogságba esettek száma. Összesen mintegy 150.000 magyar. Október 31-én, a reformáció napján, rájuk emlékezve szólt a harang minden templomban. Mindazoknak, akik apákra, nagyapákra, testvérekre vagy épp nagybácsikra emlékeztek – magunknak is –, hadd kívánjuk Isten vigasztalását! Ugyanígy gondolunk békés körülmények között elhunyt szeretteinkre is a halottak napja múltával és az örökkévalóság vasárnapja közeledtén, a találkozás reményében.

És végül néhány szót a reformációs megemlékezésekről. Országsszerte több száz megemlékezésre, ünnepre, fórumra, kórustalálkozóra került sor.

A központi rendezvények közül kiemelkedik az október 24-i ünnep a Pesti Vigadóban, valamint az esti fogadás a kormányfő jelenlétében (mindkettőről beszámoltunk). Ugyanezen a napon hallhattunk baptista istentiszteletet Hajdúböszörményből a Kossuth rádióban. Örültem a jól szerkesztett, evangéliumi adásnak, Dan Zoltán lelkipásztor testvér emlékezésének és igehirdetésének.

A *Protestáns Napok* rendezvénysorozatáról itt nem szólok, csupán megemlítem, hogy két fontos tudományos előadást is tartottak baptisták.

Október 29-30-án a Dunántúli Missziókerület ülésén vettünk részt. Építő, kedves testvéri találkozó volt az is.

Október 31-én a rendkívül szép új Metodista Központ kápolnájában zártuk a reformációs ünnepi hetet. Az igehirdetés szolgálatát dr. Szabó Lajos testvérünk, az Evangélikus Hittudományi Egyetem rektora, az ünnepi előadást dr. Márkus Mihály református püspök, az Ökumenikus Tanács elnöke tartotta. A Baptista Egyház Központi Énekkara igen szép szolgálatával járult hozzá az ünnep fényéhez, Oláh Gábor karnagy és Pátkai Imre orgonaművész testvérünk vezetésével, illetve közreműködésével.

Lassan a tél következik. November, december. Kívánom, hogy ne a tél hidege, hanem advent melege, fénye hassa át közösségünket, és így – Őt várva – végezzük feladatainkat örömmel, Isten dicsőségére.

Dr. Almási Mihály
egyházelnök